

Bruxelles, den 6.10.2016
COM(2016) 643 final

2016/0313 (NLE)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

**om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for
2017 og 2018**

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Dybhavsbestande er fiskebestande, der fanges i farvande uden for de vigtigste fiskepladser på kontinentalsoklen. De lever på kontinentalskråningerne eller omkring undersøiske bjerge. De fleste af arterne vokser langsomt og lever meget længe, og det gør dem særlig sårbare over for fiskeriaktiviteter. Et andet vigtigt element, der bidrager til dybhavsarters sårbarhed over for fiskeri er, om der kan fiskes direkte efter den pågældende art i lokale koncentrationer, navnlig under gydning. Dette er tilfældet for orange savbug, byrkelange og berycider.

Hvis dybhavsfiskeriet ikke begrænses, er der ligesom for alle andre vilde fiskebestande et kapløb mellem fiskerivirksomhederne for at bemægtige sig en gratis ressource uden at tage tilstrækkelig hensyn til en bæredygtig udnyttelse. Det har tydeligvis været tilfældet for visse dybhavsarter, inden EU indførte regler for dette fiskeri i 2003. F.eks. anses de værdifulde bestande af henholdsvis orange savbug i de nordvestlige farvande og spidstandet blankesten i Biscayabugten begge for nedfisket. Det er derfor nødvendigt, at det offentlige griber ind og begrænser fiskeriaktiviteten for at sikre fiskernes indkomstmuligheder, for at dirigere udnyttelsen i retning af højere udbytter på langt sigt og for at begrænse virkningen på økosystemet og fødekæden som følge af en pludselig nedgang i visse fiskebestande. For dybhavsarterne er offentlig indgriben særlig vigtig, fordi det kan tage meget lang tid eller endda være umuligt at genopbygge langsomtvoksende bestande, der er nedfisket.

Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) forelægger hvert andet år en indgående videnskabelig rådgivning om dybhavsbestandenes biologiske tilstand. Den seneste rådgivning fra ICES blev forelagt i juni 2016. Nærværende forslag om fastsættelse af fiskerimuligheder indeholder også elementer, der bygger på den yderligere vurdering, som Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) har foretaget i juli 2016. I rådgivning fra både ICES og STECF konkluderes det, at de fleste af de dybhavsbestande, der er omfattet af nærværende forslag, stadig udnyttes på et ubæredygtigt grundlag, og at fiskerimulighederne for at sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande bør reduceres yderligere, indtil der ses en positiv udvikling i bestandenes størrelse. Dette danner grundlaget for at fastsætte fiskerimulighederne for dybhavsbestande i overensstemmelse med det princip, der er fastlagt i artikel 3, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, som fastsætter, at beslutningstagning under den fælles fiskeripolitik bl.a. skal baseres på videnskabelig rådgivning.

Generel baggrund

Fiskeriet efter dybhavsarter har siden 2003 været reguleret i EU med fastsættelse af samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) pr. art og område og fastsættelse af den samlede tilladte fiskeriindsats i det nordøstlige Atlanterhav. For 2015 og 2016 blev de samlede tilladte fangstmængder for visse dybhavsarter fastsat ved Rådets forordning (EU) nr. 1367/2014 af 15. december 2014 om fastsættelse af EU-fiskerifartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2015 og 2016¹.

EU har enekompetence til at fastsætte og fordele fiskerimuligheder. Forpligtelserne vedrørende en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer er fastsat i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Særlig fastsættes der ved artikel 2, stk. 2, i nævnte forordning en

¹ EUT L 366 af 20.12.2014, s. 1.

forsigtighedstilgang i fiskeriforvaltningen (som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 8), i samme forordning), og det fastsættes, at den fælles fiskeripolitik skal tage sigte på at genetablere og bevare det maksimale bæredygtige udbytte (MSY). I henhold til artikel 16, stk. 4, i nævnte forordning skal fiskerimulighederne desuden fastsættes i henhold til målsætningerne i artikel 2, stk. 2.

Derudover bør fiskerimulighederne for dybhavsarter fastsættes i overensstemmelse med internationale aftaler, herunder FN-aftalen af 1995 om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrede fiskebestande (i det følgende benævnt "FN-aftalen om fiskebestande (1995)"). Det er særlig vigtigt, at der udvises forsigtighed, når de oplysninger, der foreligger, er usikre, upålidelige eller utilstrækkelige. I henhold til artikel 6, stk. 2, i FN-aftalen om fiskebestande (1995) må manglen på pålidelige videnskabelige data ikke anvendes som begrundelse for at udskyde eller undlade at iværksætte bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. De foreslåede TAC'er følger også FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav (2008), som gentagne gange er blevet bekræftet af FN's generalforsamling (resolution 61/105 i 2007, resolution 64/72 i 2009 og senest resolution 70/235 i 2015).

En række dybhavsbestande udnyttes også af andre fiskerinationer, herunder navnlig Norge, Island, Færøerne, Rusland og Marokko, og det er nødvendigt at indgå en aftale med disse fiskerinationer om harmoniserede forvaltningsforanstaltninger, eller - for så vidt angår bestande i internationalt farvand - at indgå en aftale inden for rammerne af Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC). Indtil sådanne aftaler indgås, er der behov for ensidige foranstaltninger, som gælder for EU-fartøjer. Med sådanne aftaler vil de negative konsekvenser af et ubegrænset fiskeri og nedfiskning af bestandene kunne undgås, jf. ovenstående.

Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører

De gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører, er fastsat i Rådets forordning (EU) nr. 1367/2014 og gælder indtil den 31. december 2016. De er knyttet til Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande².

• Overensstemmelse med gældende bestemmelser på området

De foreslåede foranstaltninger er udarbejdet i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks mål og regler og er i overensstemmelse med EU's politik for bæredygtig udvikling

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

I artikel 43, stk. 3, i TEUF fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen vedtager foranstaltninger "vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder". Nærværende forslag er begrænset til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder og betingelser, som er funktionelt knyttet til udnyttelsen af fiskerimulighederne.

Derfor fastsættes der i dette forslag til Rådets forordning begrænsninger for EU-fiskerflådernes fangst af de kommercielt vigtigste dybhavsarter i EU-farvande og internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav med henblik på at nå den fælles fiskeripolitiks mål om at sikre, at fiskeriet er miljømæssigt, økonomisk og socialt bæredygtigt.

² EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6.

EU har enekompetence på det område, som forslaget vedrører, jf. artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF. Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende årsag: Den fælles fiskeripolitik er en fælles politik. I henhold til artikel 43, stk. 3, i TEUF påhviler det Rådet at vedtage foranstaltningerne til fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.

Det er i henhold artikel 16, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1380/2013 op til medlemsstaterne at beslutte, hvordan de fiskerimuligheder, der ikke er omfattet af en ordning for omsættelige fiskekvoteandele, fordeles til regioner og operatører, idet fordelingen skal ske i overensstemmelse med artikel 16, stk. 7, og de kriterier, der er fastsat i artikel 17. Medlemsstaterne har således mulighed for at selv at bestemme, hvilken social/økonomisk model de vil anvende i forbindelse med udnyttelsen af de tildelte fiskerimuligheder.

3. RESULTATER AF HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interesserede parter**

Forslaget er udarbejdet på grundlag af de principper og retningslinjer, der er omhandlet i Kommissionens meddelelse vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2017 (COM(2016) 396 final), hvori Kommissionen gjorde rede for sine synspunkter og hensigter i forbindelse med sine forslag til fiskerimuligheder for 2017 for alle bestande. Kommissionen vil i forbindelse med nævnte meddelelse foretage en omfattende høring af de interesserede parter, civilsamfundet, medlemsstaterne og den brede offentlighed.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen nye finansielle virkninger for medlemsstaterne. Denne forordning vedtages af Rådet hver andet år, og de offentlige og private midler til gennemførelse af den foreligger allerede.

5. ANDRE FORHOLD

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

For alle de bestande, der er omfattet af dette forslag, med undtagelse af en enkelt bestand af almindelig skolæst, gælder det, at de foreliggende oplysninger ikke har gjort det muligt at foretage en fuldstændig videnskabelig vurdering af bestandenes tilstand, hverken med hensyn til bestandenes størrelse eller fiskeridødeligheden. Der er adskillige grunde til dette: De pågældende arter lever ofte meget længe og vokser langsomt, og det gør det yderst vanskeligt at inddele bestanden i aldersklasser og at vurdere, hvilken virkning fiskeriet har på bestanden ud fra ændringer i fiskenes længde eller aldersfordeling i fangsterne; rekrutteringsfrekvensen for ungfisk til bestanden kendes ikke; bestandene er fordelt på et stort område på dybder, som af praktiske grunde er svære at undersøge; ofte er der ingen data fra videnskabelige undersøgelser, da bestandene ikke har den store kommercielle betydning, eller dataene dækker ikke hele det område, hvor bestandene forekommer; endvidere er fiskeriaktiviteterne sommetider kun delvis rettet mod disse arter, og fiskeriet efter visse typer er forholdsvis nyt.

De foreslåede fangstbegrænsninger er i overensstemmelse med principperne i ovennævnte meddelelse fra Kommissionen vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2017. I samme

meddelelse gøres der rede for Kommissionens syn på, hvordan fiskerimulighederne skal fastsættes, og følgende regler er fulgt ved udarbejdelsen af TAC'erne i dette forslag:

- Når der foreligger videnskabelig rådgivning baseret på omfattende data og kvantitative analyser og prognoser i tråd med ICES' "MSY-ramme", bør TAC'erne fastsættes i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning. Dette er tilfældet for den foreslåede TAC for almindelig skolæst og nordlig skolæst i de nordvestlige farvande. TAC'erne for almindelig skolæst og nordlig skolæst er genstand for en retssag³, og de fire TAC'er anføres i nærværende forslag som "pm" indtil senere på året.
- Hvis der foreligger vejledende videnskabelig rådgivning baseret på kvalitative analyser af de disponible oplysninger (også selv om rådgivningen er ufuldstændig, eller den indeholder ekspertvurderinger), bør den anvendes som grundlag for TAC-beslutninger. I overensstemmelse hermed indeholder forslaget ti TAC-nedskæringer og én videreførelse af TAC'en. Ifølge ICES-rådgivningen bør der fastsættes nulfangst for spidstandet blankesten i ICES-underområde VI, VII og VIII i 2017 og 2018. Da bifangster kan være uundgåelige, gøres TAC'en udelukkende gældende for bifangst. TAC'en for spidstandet blankesten i ICES-underområde IX udvides til også at omfatte CECAF-området, som mængdemæssigt er et vigtigt fangstområde. TAC'en i ICES-underområde IX begrænser ikke fiskeridødeligheden tilstrækkeligt, hvis den ikke også omfatter CECAF.
- For en af bestandene af sort sabelfisk foreligger der endnu ikke rådgivning. For dybhavshajer foreligger ICES' videnskabelige rådgivning først i oktober 2016. Derfor er tre TAC'er for dybhavshajer og en enkelt bestand af sort sabelfisk angivet som "pm" i dette forslag og vil blive opdateret, når Kommissionen har vedtaget forslaget.
- De tre TAC'er for orange savbug udgår (disse TAC'er har siden 2010 været fastsat til nul), og der fastsættes forbud mod fiskeri efter denne art. Bestanden er nedfisket, og er ikke i bedring. ICES gør opmærksom på, at der ikke er foregået direkte EU-fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav siden 2010.

³ Sag C-128/15, Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2017 og 2018

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I traktatens artikel 43, stk. 3, fastsættes det, at Rådet på forslag af Kommissionen skal vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- (2) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik¹ skal der vedtages bevarelsesforanstaltninger under hensyntagen til den foreliggende videnskabelige, tekniske og økonomiske rådgivning, herunder, hvor det er relevant, rapporter fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).
- (3) Det påhviler Rådet at vedtage foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder, herunder visse funktionelt tilknyttede betingelser, hvor det er relevant. Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på en sådan måde, at hver medlemsstat sikres en relativ stabilitet i fiskeriet for hver bestand eller for hvert fiskeri, og med behørig hensyntagen til den fælles fiskeripolitik's mål som fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (4) Fiskerimulighederne for dybhavsarter som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002², fastsættes hvert andet år.
- (5) De samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) bør fastsættes på grundlag af den foreliggende videnskabelige rådgivning, idet der tages hensyn til biologiske og samfundsøkonomiske aspekter, samtidig med at der sikres en retfærdig behandling af de forskellige fiskerisektorer, og på baggrund af de holdninger, som er kommet til udtryk under høringen af interesseparter, herunder navnlig på møder med de berørte regionale rådgivende råd.
- (6) Fiskerimulighederne bør fastsættes i overensstemmelse med internationale aftaler og principper, f.eks. FN-aftalen af 1995 om bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande³ og de detaljerede

¹ EUT L 356 af 22.12.2012, s. 22.

² Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 af 16. december 2002 om særlige adgangskrav og dertil knyttede betingelser for fiskeri efter dybhavsbestande (EFT L 351 af 28.12.2002, s. 6).

³ Aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande (EFT L 189 af 3.7.1998, s. 16).

forvaltningsprincipper, som er fastlagt i FAO's internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeri på åbent hav af 2008, i henhold til hvilke lovgiver navnlig bør være mere forsigtig, hvis oplysningerne er usikre, upålidelige eller utilstrækkelige. At der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger, bør ikke bruges som begrundelse for at udskyde eller undlade at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

- (7) I den seneste videnskabelige rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og fra STECF konkluderes det, at de fleste dybhavsbestande stadig udnyttes på et ubæredygtigt grundlag, og at fiskerimulighederne for at sikre en bæredygtig udnyttelse af disse bestande bør reduceres yderligere, indtil der ses en positiv udvikling i bestandenes størrelse.
- (8) ICES har desuden anbefalet, at der i de vestlige farvande ikke bør tages fangster af spidstandet blankesten, samt at TAC'en for denne bestand i vestlige farvande udelukkende bør gælde for bifangster. CECAF-afsnit 34.1.11, som grænser op til ICES-underområde IX, er mængdemæssigt et vigtigt fangstområde for spidstandet blankesten. TAC'en, der i øjeblikket omfatter ICES-underområde IX, bør derfor udvides til at omfatte CECAF-afsnit 34.1.11 for reelt at begrænse alle fangster af spidstandet blankesten.
- (9) ICES foreslår endvidere, at der indtil 2020 ikke bør tages fangster af orange savbug. Der er tidligere blevet fastsat TAC'er for orange savbug (med en TAC-værdi på nul siden 2010). Der bør nu fastsættes et forbud mod at fiske efter, beholde om bord, omlade eller lande denne art, eftersom bestanden er nedfisket og ikke er i bedring. ICES gør opmærksom på, at der ikke er foregået direkte EU-fiskeri efter orange savbug i det nordøstlige Atlanterhav siden 2010.
- (10) [recital to be updated as result of Court case on this issue] Den videnskabelige rådgivning og de nylige drøftelser i Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav (NEAFC) viser, at fangster af almindelig skolæst fejlagtigt kan være blevet indberettet som fangster af nordlig skolæst. Derfor bør der fastsættes TAC'er, der omfatter begge arter og muliggør separat indberetning af arterne.
- (11) [recital to be updated after ICES releases its advice] Hvad angår dybhavshajer, anses de vigtigste kommercielle arter for at være nedfisket. Derfor bør direkte fiskeri efter dybhavshajer ikke være tilladt.
- (12) I overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 847/96 af 6. maj 1996 om supplerende betingelser for forvaltningen af TAC'er og kvoter fra år til år⁴ skal det fastsættes, hvilke bestande de deri fastsatte foranstaltninger skal gælde for. Der bør anvendes præventive TAC'er på bestande, hvor der ikke foreligger nogen videnskabelig vurdering af fiskerimulighederne vedrørende det år, for hvilket der skal fastsættes TAC'er; der bør anvendes analytiske TAC'er i alle andre tilfælde. Det fremgår af rådgivningen fra ICES og STECF, at der ikke foreligger videnskabelig vurdering af de relevante fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande. Disse bestande bør derfor omfattes af præventive TAC'er.
- (13) For at undgå afbrydelser i fiskeriet og sikre EU-fiskernes udkomme bør denne forordning anvendes fra den 1. januar 2017. Denne forordning bør på grund af sin hastende karakter træde i kraft umiddelbart efter offentliggørelsen —

⁴ EFT L 115 af 9.5.1996, s. 3.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1 Genstand

Ved denne forordning fastsættes for 2017 og 2018 de årlige fiskerimuligheder for EU-fartøjer for visse dybhavsfiskebestande i EU-farvande og i visse farvande uden for EU, hvor der er krav om fangstbegrænsninger.

Artikel 2 Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
 - a) "EU-fiskerfartøj": et fiskerfartøj, der fører en medlemsstats flag og er registreret i Unionen
 - b) "EU-farvande": farvande, der henhører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion med undtagelse af farvandene omkring de territorier, der er nævnt i bilag II til traktaten
 - c) "samlet tilladt fangstmængde" (TAC): den mængde, der hvert år kan fanges og landes af hver fiskebestand
 - d) "kvote": en andel af den TAC, som er tildelt Unionen eller en medlemsstat
 - e) "internationale farvande": farvande, der ikke er omfattet af nogen stats højhedsområde eller jurisdiktion.
2. I denne forordning forstås ved følgende områder:
 - a) "ICES-områder" (ICES: Det Internationale Havundersøgelsesråd): de geografiske områder, der er specificeret i bilag III til forordning (EF) nr. 218/2009⁵
 - b) "CECAF-områder" (CECAF: Komitéen for Fiskeriet i Det Østlige Centrale Atlanterhav): de geografiske områder, der er specificeret i bilag II til forordning (EF) nr. 216/2009⁶.

Artikel 3 TAC'er og tildelinger

TAC'erne for dybhavsarter fanget af EU-fiskerfartøjer i EU-farvande eller i visse farvande uden for EU og fordelingen af sådanne TAC'er mellem medlemsstaterne samt de betingelser, der funktionelt er knyttet dertil, hvor det er relevant, fastsættes i bilaget.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

Artikel 4

Særlige bestemmelser om fordelingen af fiskerimuligheder

1. Den fordeling af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne, der er fastsat ved denne forordning, er ikke til hinder for:
 - a) udvekslinger, jf. artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - b) nedsættelser og omfordelinger, jf. artikel 37 i Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009⁷
 - c) omfordeling, jf. artikel 10, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008⁸
 - d) supplerende landinger, der er tilladt efter artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96
 - e) mængder, der tilbageholdes i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 847/96
 - f) nedsættelser i henhold til artikel 105 og 107 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Medmindre andet er anført i bilaget til nærværende forordning, finder artikel 3 i forordning (EF) nr. 847/96 anvendelse på bestande, der er underlagt en præventiv TAC, og artikel 3, stk. 2 og 3, samt artikel 4 i den pågældende forordning finder anvendelse på bestande, der er underlagt en analytisk TAC.

Artikel 5

Betingelser for landing af fangster og bifangster

Fisk fra bestande, som der er fastsat TAC'er for, må kun opbevares om bord eller landes, hvis fangsterne er taget af fartøjer, der fører en medlemsstats flag, og hvis den pågældende medlemsstat har en kvote, og denne kvote ikke er opbrugt.

Artikel 6

Forbud

Det er forbudt for EU-fiskerfartøjer at fiske efter, opbevare om bord, omlade eller lande orange savbug (*Hoplostethus atlanticus*) i EU-farvande og internationale farvande i ICES-underområde I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII og XIV.

Artikel 7

Dataindsberetning

Når medlemsstaterne i henhold til artikel 33 og 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 sender Kommissionen data om de landede mængder af de enkelte bestande, skal de anvende de bestandskoder, som er fastsat i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2017.

⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandfartøjers adgang til EF-farvande (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne

Formand